

ЛІС МИКШТА

ІСТОРІЯ БЕЗ СЛІВ

НА ВІСІМДЕСЯТЛІТТЯ ЕДВАРДА КОЗАКА

Це ж ювілей! Буває стільки їх,
Аж радісно стає! Бо що ж робити,
Як хияляться літа? Вже сум і сміх
Впереміш клоняться шодня до ніг,
Вже бідна цнота і приемний гріх
Ледь-ледь присняться. А життя, несите,
Колише й будить, ранить і лоскоче...
Хвилинка — рік, а потім рік — хвилинка.
Едварде, ти недавно був дитина!
Тепер — Твій правнук інколи підмочить...

А спомини ростуть, як буйні трави,
І ти не косиш їх, най будуть так.
Ти виріс з ними. Слава? Щождо слави —
Ти заслужив! Хоч це химерний птах,
Він дружньо на Твоїй руці — Твій знак.

Коли скінчу своє звичайне слово,
Тоді, Едварде, вип'єм виборову,
Хоч алькоголь у нашім віці шкодить,
Але ж це ювілей! — тому здорово.
Хто вмів ходити — завжди просто ходить.

Ну, що ж, Едварде, як були, так будьмо,
Усі, гуртом, громадою — й не гудьмо
Того, що вже пройшло. Минуло, бо й минає!
Ще завтра буде день. Нехай дощаний,
Хай божевільний, навіть зовсім п'яний!
Ціну Ти знаєш — він ціни не має.

Чи заспівати? Що? От замість дару
Я б заспівав наш гимн про Чорну хмару,
Але Ти скажеш, як звичайно, глухо:
„Тобі, здається, станув слон на вухо.“

Кінчу нарешті, хоч кінець — далеко:
„Тримайся, Еко!“

Б а б а й

Красноповузі

Зійшлися раз
гугняві,
шепеляві,
гикаві,
з поплутаними язиками нудярі,
теркотливі
і многоглаголиві.
Стогнали, торочили,
загикувались, шепеляли,
мололи, гугняли
сюсюкали і теркотали.
перевертали ре на ве,
ле на ве,
і ре на ле,
торохкотили, беленділи,
пятакали, галайкали,
городили і воркотили:
не слухали, не чули
і не розуміли.

М. Г.

Ефіття в Моронто

Українське Торонто знане із кольоритних постатей, що додавали і все ще додають „перцю“ до щоденного монотонного життя. Найперше місце між всіма займав покійний уже о. Петро Каменецький, парох церкви св. Покрови, популярно називаної „св. Марії“. Був він людиною великодушною, дуже доброю, любив помагати всім, що того потребували, не дивлячись зовсім на приватне життя їх. Зате його проповіді були майже парадоксально смішні, люди часто йшли його послухати, щоб мати нагоду повеселитись...

Ось кілька таких парадоксів:

„Люди, давайте гроші на церкву, бо церква не може жити духом Божим!“...

„Як ви будете самі злі і недобрі, то ви думаєте, що ваші діти будуть добрі? Кожний знає, що яка яблунька, такі грушки...“

„Ісус Христос казав — візьми хрест свій і ходи —, а не казав — візьми свій честерфілд чи каналу і ходи —...“

„Причиною розводів є те, що подружжя не хочуть бути разом. Як ви одружені, то маєте бути разом не тільки в ліжку чи в хаті, але всюди, навіть у крейзі гавзі...“

Такий то був о. Каменецький.

Друге місце по ньому належить безумовно Др. Бабинові, Др. Бабин — лікар і хірург львівського хову: це означає, що він має звичай застрашити пацієнта, або й сказати пацієнтові щось „до слуху“: хворі мають однак до нього довір'я і самі розповідають про його дошкульні дотепи:

Пацієнтка: мені кажуть одні, щоб багато ходити пішком, інші — щоб на Фльориду їхати.

Др. Бабин: Пані, йдіть пішки на Фльориду!

Пацієнтка: Чи можу я на Фльориді грітися на сонці?

Др. Бабин: Та де ж ви бачили, щоб стару курку хтось пік чи смажив! Стару курку мочиться і вариться росіл. Мочиться найкраще у теплій воді! У ванні!

Др. Бабин до досить товстого, неповоротного пацієнта:

— Пане, якби вам так приправити роги і хвіст, були б ви добрим волом на заріз!

Приходить раз його товариш ще з акад. гімназії, зігнений удвоє, не може випростати хребта. Тож Др. Бабин пише йому рецепт і посилає до аптеки по лікарство. Цей приходить до аптеки, але лікарства не дістає, його посилають до іншої: з тої до дальшої, так щось до сімох аптек. Вкінці в останній дають йому ті пілюлі, але наказують показати їх лікареві. За той час минуло яких три години, товариш забув за болячий хребет і... випростався.

Др. Бабин і каже:

— Та тобі вже нічого не бракує, а це лікарство не для тебе. Я телефонував до всіх аптек, щоб тебе дальше посилали...

Кажуть, що Др. Бабин вже тепер не так дуже жартує, стався багато лагіднішим.

Лист

Доогрий наш Приятелю, Пане Еко, ВШановний Ювіляте!

Якщо Редакція „Лиса Микити“ мала б у пляні випустити пам'яткову медалю, або почесну грамоту з нагоди ювілейної okazji, або якийсь Лисячий орден, то на нашу скромну гадку перша така медаля, сиріч орден, мусіли б бути присвоєні Вашій Вірній Співробітниці в нашій Метрополії, Пані Улянї Любович-Старосольській!

На протязі двох тижнів, чи що, цілий, можна б сказати, нью-йоркський „давнтавн“ з захопленням подивляв Пані Уляню, з якою самопосвятою, з яким ентузіазмом Вона збирала підписи під гратуляційну адресу з нагоди Вашого Вісімдесятиріччя!

Немов серна бистронога гальопувала з тим письмом з редакції „Нашого Життя“ до Пласту, а з Пласту до Літературно-Мистецького Клубу, не поминаючи по-дорозі кількох політичних перелазів, щоб нікого, боронь Боже, не поминути, щоб зібрати якнайбільше підписів Ваших Друзів і Почитателів під цю історичну адресу і набирала їх, нівроку, таку тьму-тьменну, що вийшла з цього така довга ковбаса, що пошта відмовилась прийняти той циркуграф нормальним порядком, і прийшлося висилати його ненормальним...

Ми, внизу підписані, є такої думки, що за цей подвиг Пані Улянї належить відповісти нагорода: якщо не почесна грамота, або Лисячий орден, то бодай симпатична карикатура в ювілейному числі „Лиса Микити“! Є ще одна заслужена Особа, якій прислуговує таке відзначення, а це наша Мисткиня, Пані Слава Геруляк, що власноручно розмалювала по-мистецькому заголовок гратуляційного документу!

Нью-йоркчани, що їх підписи, на жаль, не вмістилися в гратуляційній адресі.

Дорогий Тату Лиса Микити!

...З нагоди Ювілею не бажаю Вам літ вгору, а в долину, себто „кавнт давн“ від теперішніх, якто числять при випуску ракет в космічні простори.

Ваш Іван Краян

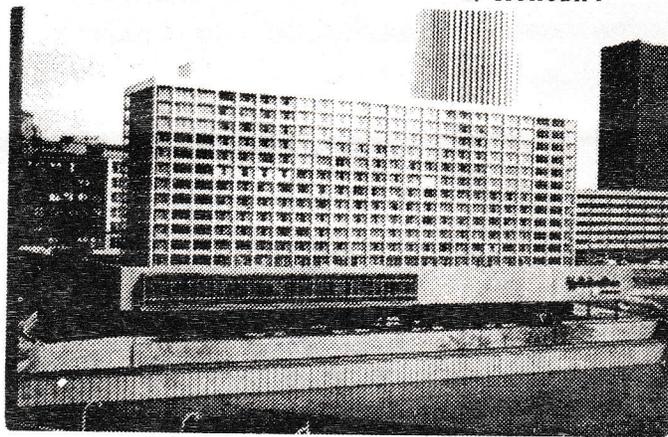
Дорогий ЕКО!

Нагадав я собі „Тикторівську пресу“ та які то були святочні Різдяні чи Великодні числа. „Новий Час“, „Наш Прапор“ чи „Народна справа“. Як щедро були прикрашені малюнками Еко, до того відповідна поезія Ю. Шкрумеляка.

Все те було гарне, яке не забувається.

Дідові Екові Многая і благага літа!

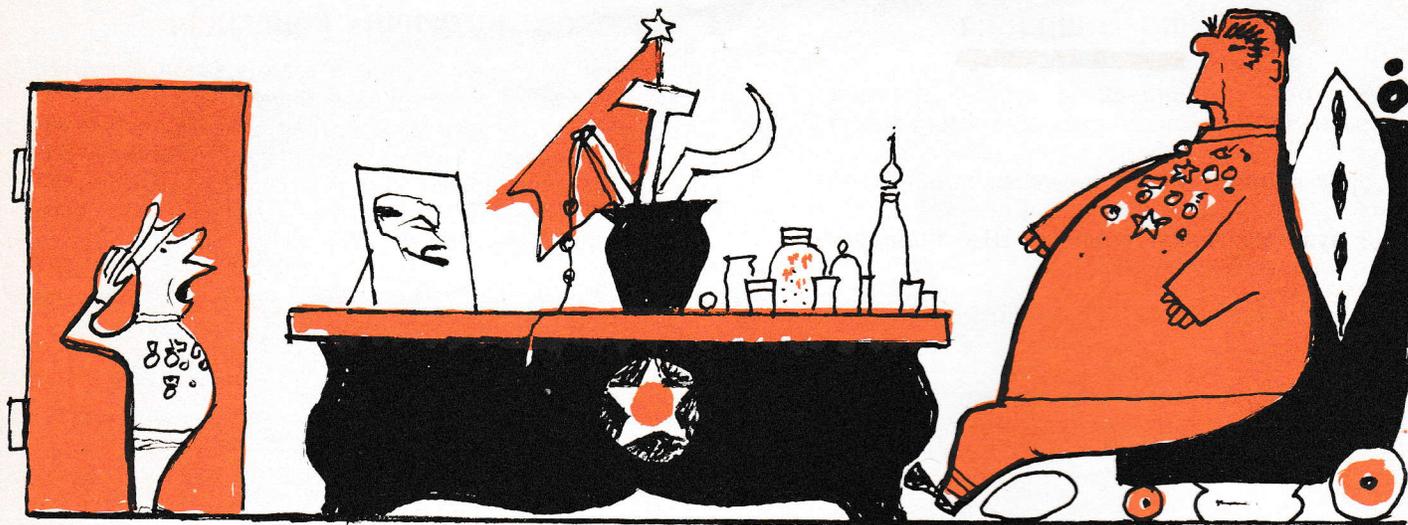
І. Попович

Готель Голідей Інн — Дженнесі Плаза, де відбудуватиметься 30-та Конвенція УНСоюзу.

Цей самий готель по конвенції — як предвиджують деякі делегати...

— Товаришу Брежнев! Прийшла весна, чи впускати?..

● Нас інформують, що цю важливу роллю, що її відіграє в Українському Народному Союзі п. Татарський з Детройту, таку саму роллю відіграє в Українському Братському Союзі п. Турецький з Нью-Йорку, зрештою обидва віруючі і практикуючі українці-католики.

● Після розв'язання Централесо УККА філадельфійського його Відділу під головством проф. П. Стерча, філадельфійці говорять: „Що буде розв'язане Ігом Білінським у Нью-Йорку, те буде зігнороване професором Стерчом у Філадельфії.“

● Союзіві аналісти передбачають, що 20-та Конвенція Українського Братського Союзу, що відбудеться в червні цього року, може бути останньою на оселі „Верховина“, бо після злиття УБС з УНСоюзом, такі конвенції вже відбуватимуться на соборній „Союзівці“.

● Радієві і телевізійні передачі п. Романа Мариновича здобули широку популярність з того часу, коли він на початку цього року запевнив своїх слухачів, що в 1982 році напевно вибухне Третя світова війна, — хіба щоб не вибухла!

● В Чикаго українські виборці так сердечно підпирали довголітнього приятеля українців, конгресмена Едварда Дервінського, аж той провалився під час правиборів.

● Нас просять повідомити про нову адресу 64-го Відділу Союзу Українок Америки: Флориди, Сріні Дбжерела, Перша Калабана.

● Це не є дуже певне, чи сенатора Павла Юзика виберуть на 30-ій Конвенції в Рочестері

директором Українського Народного Союзу на Канаду, але є цілком певне, що його можуть вибрати директором УНС на Флориду, де пан сенатор має дуже багато прихильниць серед місцевих союзників (Т.А.)

„Розмова квітів“

Чоловік: — Рішуче не погоджуюся, щоб ти скорочувала собі волосся!

Жінка: — А чи ти питався мене, як почав лісити?

Мода на індіан у Німеччині

В Західній Німеччині живе 2.000 таких диваків, що від травня до жовтня, у вільні від праці дні, бавляться в індіан! Замешкують в індіанських шатрах, вбираються по-індіанськи, малюються на обличчі й тілі, палять ватри і на них варять страви на індіанську моду. Також назвали себе по-індіанськи: „Вірлине око“, „Танцюючий ведмідь“, „Сидячий бик“ і т. п. „Вождь“ західнонімецьких індіан уважає, що це не тільки таке „габбі“, забава, але й пошана для вигибаючого народу.

Між мамами

— Мій синок такий розумник, що як напише листа, то мушу дивитися до словника чужих слів!

— А мій як напише, то мушу заглядати до банкової книжечки, щоб послати йому гроші!

Зрозуміле прохання

До одного німецького шпиталю дружина заздзвонила і просила при трансфузії крові для її чоловіка влити в нього італійську кров. Причина — брак темпераменту!

Новий клич КП ССРСР:

Хай живе Советський Союз — вічний будівничий комунізму!

Д у м к а... Деякі „революціонери“ мусіли б замінити місце постою на... леговище.

ЩО ЛИШИЛОСЯ

Був дуб — і лишилось по дубі — трочиння.
І громи були — лишилось по громах болото
велике.
З орла лишилось перо до капелюха Лісовому
Чортові.
Ще була маленька мурашка. Що лишилося?
— Велике муравлине місто.

ФІЛ

З ПОЛЬСЬКОГО ГУМОРУ

Бандити в Польщі вже не говорять „смерть або гроші“, але „Картки або гроші!“

В Польщі говорять: „Він не вірить в реінкарнацію, бо життя тепер таке дороге, що на друге його вже не стати.“

Л.

● Якщо його не запрошено до президії, він не знаходив собі місця.

● Вважали Рябка своїм приятелем, а годували як собаку.

● Його так чистили... що аж змішали з болотом.

● Співак володів сильним, чудово поставленим мікрофоном.

● Є два способи виправлення помилок: або усунути їхні причини, або критиків.

● Сито дорікало голці: У тебе дірка в голові.

● Незамінних дурнів немає.

Свята вечеря і Юда

Кандидат вніс прохання за прийняття його до компартії. На засіданні ком'ючейки секретар питається, хто має які завваги?

Один каже:

— Та в нього в хаті висить „Свята вечеря“!

Вислали одного провирити справу, але в міжчасі кандидата повідомили. Він обернув образ, а на другому боці... сам Брежнев!

Прийшов енкаведист на перевірку, оглядає стіни, вкінці питається:

— А де ж ділася „Свята вечеря“?

Кандидат пояснив:

— Ті, що повечеряли, вже пішли додому, а залишився тільки сам Юда!

Советська демократія

Кожен зокрема: проти,
усі разом: за.

ІСТОРИЧНА КОНВЕНЦІЯ

Оце вже наспіли вісті з теплих країв, значить-ся з рідної Фльориди, де тепер заслужено відпочивають дорогі мої сеньйори з Бібрецького повіту, панство Татухи, що вони, значить-ся, дорогі сусіди, вельми турбуються тим, що підписаний не дав себе вибрати делегатом на 30-ту історичну конвенцію Українського Народного Союзу в Рочестері, Н. Й.

— Цікав річ, що в сьому за причина? — потер задумано чоло під пляжовим капелюхом пан Татух. — На всі дотеперішні конвенції регулярно їздив і живий з них вертався, ба й навіть файні ріпорти писав потім у „Свободі“, як ці, ніби, видовища виглядали. А сим разом, кажуть, затявся, як жидівська сокира: забігмався, що не поїде за гріхи світу, та й не поїхав!

— Може знову хворий, не дай, Боже- — зажурилась-затужила дорога землячка, пані Татушиха.

— А я тобі говорю, що хлопець боїться- — підняв угору вказівний палець пан Татух. — Ще довго до конвенції всі соорки на політичних перелазях скреготали, що сим разом, в Рочестері, запроваджується великий файт за правопорядок в УНСоюзі, чи там велика боротьба за розтоптані союзові ідеали, як писали в своїх артикулах пан редактор Кедрин, за тих Десять приказаній союзовця, що стоять видрукувані на членських грамотах, але їх ніхто з членства не знає напам'ять

ЧОВНИК ХИТАЄТЬСЯ

крім редактора-емерита, Ентоні Драгана-

— Ой, Господи! — зідхнула дорога землячка, — та невже там справді буде якась лівантура?

— Таке буде мордобийство, аж пір'я полетить, — засукав жмені пан Татух. — А наш ляндсман, щоб здоров був, як сама знаєш, ще не дістав перміту від своїх докторів боксуватися, чи там забирати слово в справі формальній макогном від бейзбола.

— Та що й казати, — легковажно махнула рукою пані Татушиха. — Він, наш Івась, вже зроду мав таку натуру, що не любив драчки: дурнішому за себе уступав з дороги, а мудрішому признавав за рацію. На зборах чи засіданнях, дбав за те, щоб денний порядок проходив покультурному. Тим-то такі довгі роки його вибирали президентом 457-го Відділу УНСоюзу, товариства „Культура“...

— Признаюсь Вам, як на великодній сповіді на відпусті в Гленкові, що це таки дуже взяло мене за серце, що дорогі мої земляки з Бібречького повіту, і там, на Фльориді, лікуючи свої сеньйорські немощі в чудотворному болоті, навіть там не забувають мене, грішного, та й ще турбуються долею Батька-Союзу, яка саме тепер і вирішається на, на 30-тій його конвенції, в Рочестері, Н. Й.

Але я хотів би заспокоїти в цьому місці дорогих сеньйорів УНСоюзу, що наша справа ще не пропала, бо хоч підписаний не візьме особистої участі в цій історичній конвенції, то він вислав до Рочестеру гідну репрезентацію в особі знаної активістки Союзу Українок, пані редакторки „Нашого Життя“, Уляни Любович (в цивільному житті — Старосольської).

А це Вам така репрезентація, що муха не сідає! Якщо вона, Пані Уляна, щасливо вернулася з Казахстану, переживши тяжку каторгу, то вона, розуміється, дасть собі раду і в такому, за перепрошенням, Рочестері!

І к е р .

смішинки

Хлопчик прийшов до батька, який мив на кухні посуд, і запитав його:

— Тату, скажи мені, скільки вже років ти служиш у мамі?

Хлоп'я дуже хотіло мати собаку. Батьки вдовольнили його бажання і купили йому породистого бернардина.

Хлопчик у глибокій задумі обійшов навколо величезного пса, а потім запитав:

— То це ви дали його мені, чи мене йому?

— Діти, — нагадує вчителька учням, — сьогодні ввечері буде затемнення місяця. Це явище спостерігається дуже рідко. Тому я сподіваюсь, що ви всі будете стежити за ним. Запам'ятайте, затемнення почнеться о двадцятій годині!

— А по якій програмі? — поцікавилися діти.

ВАКАЦІЇ

— Ви їздили в гори?

— Ні, бо там ціни за-високі.

— То ви певно були над морем?

— Ні, бо там ціни за-солені...

На політичному перелазі

— Чули, куме, біду: аргентинці видали війну англікам!

— А всьому тому винні американці!

— І баптисти!

— А чому баптисти?

— А чому американці?..

З РЕДАКТОРСЬКИХ БУДНІВ

— Що пишеш, Івасю, статтю чи некролог?

— На одне виходить.

З осяячого загумінку

„Свобода“ 16-го березня: „На зборах жіночого ОЧСУ президію очолили мужчини Іван Вітюк і Василь Наум...“

Чи забракло письменних жінок, які вмiли би провадити зборами, чи активніші перейшли до СУА?..

В „Українськiм Народнiм словi“ пишуть:

„Дві тисячі літ тому Св. Апостол Андрій проповідував людям над Дніпром.“

2000 літ? Значиться, ще перед народженням Ісуса Христа...

Колись — і тепер

Колись, в старому Краю, говорили: „Ще станеться тоді, як рак свисне!“

Тепер, у Нью-Йорку, говорять: „Ще станеться тоді, як Пастушенко і Поритко продадуть „АРКУ“.“

З жартів „Культури“

У Варшаві говорять: В Польщі тепер ведеться війна польсько-ярузельська...

мал. А. БОРДУНІСА

— А що ви вмієте робити?

— Я вмію добре підтакувати керівництву.

ЦІНА 12.50 ам. дол.

ЗАМОВЛЯЙТЕ У КНИГАРНЯХ, АБО
У В-ТВІ ЛИСА МИКИТИ

Японський рекордист

Японська поліція устійнила, що молодий Йо-кітеру Кубо продовж 10 місяців заручився 119 разів, вишахрував від своїх „наречених“ 10.000 дол.

Телефонічна гумористика

Телефонічна компанія бразилійського міста Гоянія завела таку штуку: вистачить накрутити подане число, щоб почути зареєстроване на тасьмі коротке гумористичне оповідання. Таку розвагу дістається за невелику доплату до телефонічного рахунку.

БУДЕ ВОЙНА..

Тепер всьо пре до войны.

Жиди собі, арапи собі, Аргентинія собі...

Англія, адіт, тиж зачинає свою екстра войну, хоц у них кобіта за прайміністра. То така, жи ведлуг маестату не даст собі наплювати в кашу. Таку войну розпочела, жи вігледає на прайдиву, хлопску.

Куба тиж си стибурчит і Кастро встає рано, і легає ввечір з листолетом у кишени.

Африга тиж чорне войско игзицирує, аби було готове.

Навит екас там Никарагва сама на себе войско мобілізує. Босе тото і півголе, але куждий по два каребіни на байонет авф тримає.

В Ірані ци в Іраку то тиж еден другого б'ют, вібачейте, у потилицю...

Бісинія раптом тиж збісила си на Гамерику, а Айриш підставляє бомби під Бритванію.

Игипет, шо до чого, тиж тримає си на поготовлю.

Совети то юж мают свою войну абисинску і до нової си не квапет. Тримают си збоку і йно других підбехтуют.

Навит екби шо до чого, то вони найперше пустет сатиліти, аби за них войну провадили.

А тото войско сатилітске, то таке достоментно, ек у нас на селі у коломийці співали:

Ой, гуляют молодіці, кучері тресут си,
А в кучерах штири воші по-румунски б'ют си.
По-румунски вони б'ют си, по-німецки знают,
А ек на фронт виступають, по-чески кусають.

Ерщя Зозулі

Незвичайна помста

Бразилійська поліція міста Піяврі запросила до себе одного з місцевих журналістів і змусила його з'їсти його статтю в газеті „О Естадо“ про нелегальні методи діяльності поліції. Він подав справу до суду, але його приятелі порадили йому на майбутнє писати короткі статті про вибрики поліції, бо стаття, що її він мусів з'їсти, була дуже довга...

— Яка є найтяжча робота в Америці?
— Шукати роботу.

**На продаж (дешево) —
уживаний чоловік**

Світові рекорди побили американці своєю наївністю, нерозумінням психіки інших народів, а вже найбільше — московського — та своїми дивоглядами.

Ось одна розчарована американка, що не дістала нічого від свого чоловіка на „день Валентина“, вирішила одногосно покарати його, просто — продати його „за песій гріш“. Вона принесла до редакції таке оголошення до рубрики: „продаж уживаних речей“:

„Уживаний чоловік, 52 роки, що не пам'ятає уродин, роковин, навіть „дня Валентина“; ніколи не відчиняє мені дверей, не запалює моїх цигарок; ніколи не цілує мене, ані не каже мені: „люблю тебе“. На продаж за 2 центи. Дзвонити в кожній порі.“

На другий день цей „уживаний чоловік“ подзвонив до редакції, щоб більше не містила цього оголошення, мовляв: „даю їй помешкання, годую її. то чого вона ще хоче?“

Третього дня цей покиваний чоловік заявив, що він відлучив телефон, бо цілий день дзвонили до нього з різними „моральними“ пропозиціями:

Одна жінка бажала замінитися з ним за свого 91-літнього чоловіка, разом з кріслом на колесах, палицею, пляшкою на гарячу воду й медсестрою.

Одна жінка хотіла мати його знімку в купальному одязі...

Одна вдова плакала, бо її чоловік був таким самим „ананасом“...

Одна нарікала, що її чоловік ніколи не купався, тому хоче виміняти його з цілою торбою неживаго мила...

Найнижча ціна була 1 цент, найвища — 11 дол., але в купонах та в кухонних переписах.

Кавун

Уже весна, уже красна,
Зі стріх вода капле,
А всім нам до „Діядему“
Мандрівочка пахне!

Не баріться, поспішайте, щоб оглянути виставу з прекрасними весняними модами у цій широкознаній між своїми і чужинцями українській галентерійній крамниці та першорядній майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРІЇ і ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ,
які шире вітають Вас із Великоднем!
"DIADEM," 142 Second Ave., N.Y. City

НАСЛІДКИ ОДНОГО ЮВІЛЕЮ

— Що це, Народний Дім в огні?!

— Та ні, це так від кадильних промов дим

УВАГА, ФЛЬОРИДА!

Близько українського культурного центру в NORTH PORT-ITA мінеральних вод у "WARM MINERAL SPRING" можна набути землю під будову дому, широку на 80x125 довгу, дорога вже під асфальтом, ціна дуже приступна — від дол. 2500.00 вгору.

Звертатися по інформацію до

WALTER KUKURBA
REALTOR® ASSOCIATE

159 S Tamiami Dr. N W
Port Charlotte, FL 33952

Office (813) 625-4193
Eves (813) 629-6027

ЩАСТЯ І ЗДОРОВ'Я

ТА БАГАТО УСПІХІВ!

THE MAZURETS
279 RIVER ROAD
PISCATAWAY, NJ 08854

Лев і Юліяна Мазурець

Т Е Ф Н

\$100.00 — Др. Я. Падох

\$34.00 — Др. Р. Крав-

чук

\$20.00 — І. Кедрин-

Рудницький

\$15.00 — З. Бобовник

\$12.00 — В. Клос

\$9.00 — Т. Шевчук

\$8.00 — Л. Йонес

\$7.500 — Й. Новиць-

кий, Др. Т. Ю. Снігуро-
вич

\$7.00 — М. Турянський,

Д. С. Вінич, М. Лаврин,

Ю. Пастернак, Я. Сена,

Д. Хухра

\$6.00 — О. Дерей

\$5.00 — В. Волошин —

Німеччина, С. Романець,

С. Стадник, о. Б. Смик

\$4.00 — В. Барнич, А.

Бутко, М. Василик, І. К.

Гапій, Б. Дубик, Л. Кар-

нет, В. Ліщинецький, В.

Пилишенко, Л. Сагайдак,

Р. Ю. Свистун, О. Склеп-

кович, І. Соневицький, А.

Терлецька

\$3.00 — З. М. Томків,

П. Куцик

\$2.00 — О. Бадинський,

Т. Баландюк, В. Бородач,

М. Гайда, А. Данилюк —

Німеччина, Г. Домашо-

вевць, М. Завицький, О.

Загайкевич, К. Іванило,

О. Ю. Ізьо, Н. Камене-

цька, В. Кацапир, Ю. Ко-

стів, С. Н. Коцибала, С.

Кравець, З. Кульчицька,

М. Кузів, І. Кулиняк, Др.

Б. Лончина, І. Магун, Р.

Павлічко, К. Панасевич,

Д. Радиєвський, Д. Сер-

на, Б. Скорупська, А. Че-

пиґа, Х. Шмотолоха.

\$50.00 — М. Кознарські

\$5.00 — І. Мацюк

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak